

Polémia a népszerűségről

Írogatok, mint több ezer „költőféle”
a versek letapadnak a porba, nem szállnak égre.

Kérdelem: Mi végre?

Közönyösen nézeget a „hivatalos” irodalom,
unják dalom.

Nincs oklevél, antológia,
serleg, kupa.

Nem vagyok kegyelt favorit,
siránkozom: azt a keserves mindenit!

Ezután mindenkinek udvarolok,
kecsegtetek, csábítgatok, ha kell, nyalok.

Tülekszem, tolakszom, bukfencet vetek,
sírok, rívek, szeressetek, keressetek.

Kiordibálom „veretes” soraimat,
imádom azt, ki helyet ad.

Alázatosan megköszönöm,
toporgok a küszöbökön.

Jövőm múltó reményként díszeleg,
a siker, másokkal édeleg,
csókolgatom a kezeket.

A siker desszert a rántott leves után,
ha befalod, jóllakottan büfög a délután.
A siker mákony, porzó, a bimbózó virágon.

Hiú álom.

Álmomban álldogálok a piedesztálon,
bohócként vigyorgok a porondon,
kiütéssel győzők a páston.

A siker, kaland a hegyen,
beteljesült szerelem.

Csábítanám, de nem teszem!

Írok, mert ez az életem.

A távoli horizonton jelek,
a holdfény glóriát fon fejem felett.

20240507